

NITTEDAL KOMMUNE
- der storby og Marka møtes

Miljøverndepartementet
Pb 8013 Dep

0030 OSLO

Vår ref:
07/165-46
K40

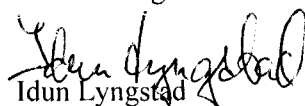
Deres ref:

Dato:
14.11.2007

HØRING – UTKAST TIL LOV OM NATUROMRÅDER I OSLO OG NÆRLIGGENDE KOMMUNER (MARKA)

Vedlagt oversendes Nittedal kommunes høringsuttalelse til utkast til Lov om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (marka). Høringsuttalelsen ble behandlet den 24.10 i komité for miljø- og samfunnsutvikling, sak 11/07 og i kommunestyret den 31.10.07, sak 69/07.

Med vennlig hilsen

Idun Lyngstad
leder utviklingsenheten

Guro Haug
miljøvernkonsulent
Direkte innvalg: 67 05 90 19

Vedlegg
Sak 69/07

Utviklingsenheten
Moveien 1, 1482 Nittedal

Tlf : 67 05 90 19

Fax: 67 06 16 19

Bankkonto:
7101 05 04001

Organisasjonsnr:
971 643 870

SAMLET SAKSFREMSTILLING

Arkivsak: 07/1419

Saksnr.	Utvalg	Møtedato
11/07	Komite for miljø- og samfunnsutvikling	24.10.2007
69/07	Kommunestyret	31.10.2007

SAKSDOKUMENT

Arkivsaksnr.: 07/1419
 Arkivkode: K50
 Saksbehandler: Guro Haug

HØRING - UTKAST TIL LOV OM NATUROMRÅDER I OSLO OG NÆRLIGGENDE KOMMUNER (MARKA)

SAMMENDRAG

Regjeringen gikk i Soria Moria-erklæringen inn for å innføre et særskilt lovfestet vern av Osloområdet og andre bymarker. Miljøverndepartementet har på denne bakgrunn utarbeidet utkast til en egen lov om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (Marka).

Formålet med loven er å bevare et rikt og variert landskap, natur- og kulturmiljø i Marka og sikre områdets spesielle verdi for friluftsliv, naturopplevelse og idrett. Det skal samtidig tas hensyn til bærekraftig bruk til andre formål. Å sikre grensene for og naturkvalitetene i Marka i et langsiktig perspektiv står sentralt i arbeidet med loven. Dagens markagrense er midlertidig fastlagt ved rikspolitiske bestemmelser etter plan- og bygningsloven § 17-1. Det er signalisert at det kan skje visse justeringer i denne grensen.

For Nittedal kommunes områder vurderes det som vel så viktig hvor markagrensen trekkes opp i fremtiden som hvilke tiltak som kan tillates innenfor selve Marka. Varingskollen skianlegg ligger i utkanten av marka i dag og denne er foreslått utvidet. Det er usikkert om området har vært omfattet av Markaforskriftene fra 1986 eller om det er kommuneplanens bestemmelser som gjelder. Lønsvoll ligger i dag innenfor markagrensen. I forslag til ny kommuneplan foreslås en utvidelse av alpinanlegget innover i marka og Lønsvoll foreslås som omdisponert til LNF- med spredt utbygging, dvs. omdisponering til bolig kan godkjennes gitt enkelte forutsetninger. For Nittedal kommune er det viktig at fremtidig markagrense og lovforslaget tar hensyn til drift og naturlig utvikling av eksisterende anlegg for idrett og friluftsliv og gir kommunen mulighet til å legge til rette for allmenn- og samfunnsnyttige formål. En er av den oppfatning at dette i mange tilfeller kan styrke aksepten for vern av marka.

RÅDMANNEN I NITTEDAL,

Jorun Gjørwad

Vedlegg:

1. Høringsdokument: Utkast til lov om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (Marka)

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

- A. Høringsbrev: Utkast til lov om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (Marka), Miljøverndepartementet, datert 26.06.07
- B. Uttalelse til høringsutkast om markalov, Regionkontor landbruk, datert 13.09.07
- C. Møtereferat landbrukets Næringsforum, 01.10.07
- D. Forslag til kommuneplan for Nittedal 2008 - 2019

Utrykte vedlegg fås ved henvendelse til ordførerens sekretær

SAKSFRAMSTILLING**Bakgrunn for saken**

Regjeringen gikk i Soria Moria-erklæringen inn for å innføre et særskilt lovfestet vern av Osломarka og andre bymarker. Miljøverndepartementet har på denne bakgrunn utarbeidet utkast til en egen lov om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (Marka). Hovedtrekkene i utkastet er utarbeidet i nært samarbeid med Landbruks- og matdepartementet og Kommunal- og regionaldepartementet, som har deltatt i en arbeidsgruppe sammen med Fylkesmannen i Oslo og Akershus. I tillegg har det vært drøftinger i et kontaktforum med representanter for lokale myndigheter, friluftsliv- og naturvernorganisasjoner, skogbruket og de fastboende. Det har også vært holdt møter med berørte kommuner underveis i arbeidet. Forslag til ny markalov er nå sendt ut på høring og forslag til uttalelse legges nå frem for politisk behandling i kommunen.

Saksopplysninger

De mest sentrale bestemmelsene i forslag til ny lov blir kort gjennomgått nedenfor. Lovforslaget i sin helhet med kommentarer fremgår av Miljøverndepartementets høringsnotat i vedlegg 1.

§ 1 Formål

Formålet med loven er å bevare et rikt og variert landskap, natur- og kulturmiljø i Marka og sikre områdets spesielle verdi for friluftsliv, naturopplevelse og idrett. Det skal samtidig tas hensyn til bærekraftig bruk til andre formål.

§ 2 Geografisk avgrensning

”Loven gjelder følgende områder (Marka): Kjekstadmarka, Vestmarka, Krokskogen, Bærumsmarka, Nordmarka, Lillomarka, Romeriksåsene, Gjelleråsmarka, Østmarka og Sørmarka. Loven kan gjøres gjeldende for nærliggende områder av tilsvarende kvalitet.

Nærmere avgrensning av områder skal foretas ved vedtak som treffes av Kongen. Før vedtak fattes skal forslag til vedtak sendes på høring og legges ut til offentlig ettersyn i de berørte kommuner og gjøres tilgjengelig gjennom elektroniske medier. Utvidelser og mindre justeringer av eksisterende grenser kan foretas på samme måte.

De nøyaktige grensene skal framgå av kart som skal være offentlig tilgjengelig i de kommuner som har områder innenfor Marka.”

Å sikre grensene for og naturkvalitetene i Marka i et langsiktig perspektiv står sentralt i arbeidet med loven. Dagens markagrense er midlertidig fastlagt ved rikspolitiske bestemmelser etter plan- og bygningsloven § 17-1. Det er signalisert at det kan skje visse justeringer i denne grensen. Regjeringen tar sikte på å forankre den endelige grensen i loven, men slik at den konkrete grensedragningen gjøres av Kongen ved forskrift. Det foreslås derfor ikke noen endelig grense i dette høringsutkastet. Forslag til forskrift om markagrense skal sendes på høring og legges ut til offentlig ettersyn i de berørte

kommuner og gjøres tilgjengelig gjennom elektroniske medier. Eventuelle justeringer av grensen og utvidelse med nye områder gjøres også ved forskrift.

§ 3 Myndighet etter loven

Bestemmelsen fastslår at departementet, fylkesmannen, fylkesmannen i Oslo og Akershus, Direktoratet for naturforvaltning, Statens naturoppsyn, fylkeskommunen, Akershus fylkeskommune og kommunen er myndigheter etter loven. Departementet er øverste myndighet etter markaloven. Departementet tar stilling til søknader om etablering av offentlig infrastruktur, noe som er et unntak fra lovens normalordning som er kommunal behandling av søknader om tillatelse. Det går videre frem av forslag til bestemmelse, at den lokale myndigheten er tillagt kommunen. Dette betyr at kommunen behandler saker etter loven i første instans. Departementet har etter i følge forslag til bestemmelse, myndighet til å flytte myndighet fra kommunen til statlig eller regionalt nivå. Forutsetningen for dette er at forvaltningen etter loven ikke fungerer tilfredsstillende.

§ 4 Forbud mot bygge- og anleggstiltak, planlegging m.v.

Som utgangspunkt foreslås det et generelt forbud mot bygge- og anleggstiltak innenfor markagrensen. Forbudet er i lovutkastet utformet som en videreføring av det forbudet som følger av gjeldende kommuneplaner vedtatt etter plan- og bygningsloven. Det betyr at tiltak som gjelder annet enn landbruk, naturvern og friluftsliv som utgangspunkt er forbudt. Dette innebærer at loven stenger for tiltak som som for øvrig har sammenheng med aktiviteter i natur- og friluftsområder, som for eksempel kennel, hestesenter, rideanlegg, alpinanlegg, golfbane, campingplass, friområde og modellflyplass. Med unntak for idrettsanlegg og stier og løyper som kan tillates etter nærmere kriterier, kan slike tiltak bare tillates ved dispensasjon.

Bestemmelsen gjelder foran eldre reguleringsplaner og bebyggelsesplaner med rettsvirkning når ny lov trer i kraft. Nye planer kan bare vedtas innenfor nærmere angitte rammer. Dette vil sikre at markaområdene gis et tilstrekkelig og langsiktig vern mot uheldige inngrep.

Loven stenger for å gi bestemmelser om spredt bebyggelse i kommuneplan eller arealdel til kommunedelplan, noe som blant annet betyr at det ikke kan åpnes for hyttebygging.

Samlet sett vil forslaget gjøre det vanskeligere å utføre tiltak i marka. Det vil kunne føre til færre søknader om bygging her, mens byggepresset utenfor marka vil kunne øke noe.

§ 5 Idrettsanlegg

Regjeringen foreslår i lovutkastet at idrettsanlegg i utgangspunktet bør etableres utenfor Marka i tråd med det generelle byggeforbudet som foreslås, men ettersom idrett er en del av formålet med loven foreslås det særskilte retningslinjer om etablering og utvidelse av idrettsanlegg. Disse reglene gjelder både for mindre lokale idrettsanlegg og større regionale eller nasjonale anlegg. Etter Regjeringens forslag kreves det tillatelse etter markaloven og reguleringsplan etter plan- og bygningsloven for etablering eller utvidelse av idrettsanlegg.

§ 6 Tilrettelegging for ferdsel, stier og løyper, inngrepstillatelse mv.

En del tiltak i forbindelse med anlegg av løyper og stier i marka krever i dag reguleringsplan etter plan- og bygningsloven bestemmelser. Regjeringen vil ikke kreve reguleringsplaner for alle tiltak, men gjør her et skille mellom løyper og stier. Tiltak i forbindelse med stier og mindre løyper krever tillatelse etter markaloven mens tiltak i forbindelse med større løyper krever i tillegg reguleringsplan etter plan- og bygningsloven. Ved tvil om tiltaket krever reguleringsplan kan saken kreves avgjort av Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Tiltak skal gjennomføres etter avtale og i samråd med grunneier. Ut fra hensynet til natur og friluftsliv er Fylkesmannen i Oslo- og Akershus gitt anledning til å bestemme at det ikke skal gjennomføres slike tiltak i bestemte deler av marka.

Det forelås også at Fylkesmannen i Oslo og Akershus kan gi offentlige myndigheter og organisasjoner med allment friluftsliv som formål, å rett til å anlegge, rydde, merke og preparere stier og løyper i marka.

§ 7 Offentlig infrastruktur

I likhet med idrettsanlegg rammer byggeforbudet i utgangspunktet også etablering og utvidelse av offentlig infrastruktur dvs veier, kraftproduksjonsanlegg, dammer, vannforsyningssystemer, mv). Regjeringen foreslår at slike tiltak bør være avhengig av dispensasjon. I tillegg krever slike tiltak reguleringsplan etter plan- og bygningsloven. Dette skal imidlertid ikke gjelde for kraftproduksjonsanlegg, kraftledninger mv. som krever konsesjonsbehandling. Vedlikehold og utbedring av offentlig infrastruktur kan gjennomføres uten tillatelse etter markaloven.

§ 8 Motorferdsel

Det foreslås i loven egne regler om motorferdsel i utmark samt en hjemmel for å kunne begrense kjøring på private veger i marka. Reglene vil gjelde istedenfor og vil være noe strengere enn gjeldende motorferdsellov med forskrifter. Det går frem av forslag til bestemmelse at all motorferdsel skal foregå varsomt og på tidspunkter som i minst mulig grad medfører ulemper for friluftslivet, skader i terrenget og forstyrrelser på dyrelivet. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med bl.a. politi-, ambulanse- og redningstjeneste, forsvarets øvelser, drift og vedlikehold av eksisterende energi- og kraftanlegg, person- og godstransport til og fra faste bosteder og i jordbruks- og skogbruksnæring (jakt, fiske og bærsanking regnes ikke som næring i denne forbindelse), skånsom transport av felt elg, drift og vedlikehold av hytter som er åpne for allmennheten, vedlikehold av eksisterende løyper, anlegg av nye løyper og utvidelse av eksisterende løyper som er godkjent, transport i forbindelse med fiskekultiveringstiltak med offentlig formål er tillatt med hjemmel i loven.

Departementet har ikke funnet å gi materielle regler om motorferdsel på private veger i selve loven, men legger i annet ledd til rette for at slike regler kan gis i forskrift dersom det skulle være behov for det av hensyn til friluftslivet. Det heter derfor i andre ledd at departementet kan ved forskrift forby eller begrense ferdsele med motorkjøretøy på privat veg. Adgangen til å gi slik forskrift er avgrenset til forhold som gjelder andre enn fastboende og besøkende til disse når ferdsele ikke har erverv forvaltning eller oppsyn til formål eller skjer i politi-, ambulanse-, brannvern- eller sikringsøyemed.

§ 10 Dispensasjon

Det er lagt opp til at bestemmelsene kan dispenseres fra dersom visse vilkår er oppfylt. Det er kommunen som vurderer søknader om dispensasjon etter denne bestemmelsen. Det kan gis varig eller midlertidig dispensasjon. Etter annet ledd kreves det at hensynene bak den bestemmelsen det dispenseres fra, ikke blir vesentlig tilsidesatt.

Det går frem av § 10 at det ikke kan dispenseres fra kravet til utarbeidelse av reguleringsplaner etter plan- og bygningsloven eller andre saksbehandlingsregler. Det framgår også at bestemmelsene om dispensasjon i plan- og bygningsloven ikke gjelder. Dette innebærer at dispensasjoner fra plan- og bygningsloven i Marka vurderes etter bestemmelsene i markaloven.

§ 11 Klage mv.

Kommunen er lokal myndighet i markaloven og tar stilling til søknader om etablering av idrettsanlegg, anlegg av stier og løyper etter § 6 første ledd og søknader om dispensasjon fra §§ 4 (forbud mot bygge- og anleggstiltak, planlegging mv.) og 8 (motorferdsel). Vedtak kan påklages til Fylkesmannen i Oslo- og Akershus. På grunn av hensynet til helhetlig forvaltning og lik praksis i behandlingen av saker i Marka er Fylkesmannen i Oslo og Akershus gjort til klageinstans for alle kommunale vedtak etter loven her. Dersom det er nødvendig for opplysningen av saken bør det innhentes en vurdering fra det fylkesmannsembete som saken geografisk sett hører inn under. Fylkesmannen i Oslo og Akershus kan gi offentlige myndigheter og organisasjoner med allment friluftsliv som formål rett til å anlegge, rydde, merke og preparere stier og løyper i Marka. Slike

vedtak kan påklages til Direktoratet for naturforvaltning, Det er lagt opp til at dispensasjonsvedtak som fattes av departementet, kan påklages til Kongen.

§ 12 Særskilt vern

Det går frem av bestemmelsen at områder som på grunn naturopplevelsesverdier har særskilte kvaliteter for friluftslivet, kan vernes som friluftslivsområde. Bestemmelsen er utformet på basis av bestemmelsene om naturvern i loven, men gjelder et annet formål, friluftsliv. Det er i første rekke områder av regional og nasjonal verdi som kan vernes i medhold av denne bestemmelsen. Det er ikke satt noen grense på størrelsen av områder som kan vernes. Vurderingen av om et område kan vernes vurderes ut i fra områdets kvaliteter for friluftsliv. Dette betinger en kartlegging av slike områder. Området må inneha særskilte kvaliteter for friluftsliv, og kvalitetene må knyttes til naturopplevelsesverdier. Det må foretas en helhetsvurdering av områdets kvaliteter.

Bestemmelsen gir også begrensninger på hvilke tiltak som kan settes i verk i friluftsområdet. Dette kan f.eks. være begrensninger på skogsdrift, anlegg av løyper til idrettsformål, visse typer landbruksdrift mv. Visse tiltak vil kunne fremme formålet med vernet. Vernevedtak treffes av Kongen.

Bestemmelsen gir også anledning til å fatte vedtak om midlertidig vern, for å hindre skade på verneverdier. Fordi det kan være vanskelig å forutberegne vernesakers varighet, og fordi varigheten av en vernesak kan påvirkes av grunneier eller rettighetshaver, er det ikke lagt opp til noen tidsfrist for det midlertidige vernet. Midlertidig vern treffes av departementet.

Som skjøtsel kan foretas tiltak for å opprettholde eller oppnå den natur- eller kulturtilstanden som er formålet med vernet. Herunder merking av området, fjerning av vegetasjon eller restaurering etter naturinngrep. Selv om det ikke er nevnt kan departementet inngå avtale med grunneieren, interesserte organisasjoner eller andre om å utføre nærmere bestemte skjøtselstiltak. Dette kan ikke pålegges, men må bero på en avtale.

Økonomiske fordeler ved gjennomføring av skjøtselstiltak tilfaller grunneier eller rettighetshaver. Må det f.eks. ryddes skog for å forbedre et områdes friluftslivsverdier, tilfaller den økonomiske verdien av tømmeret grunneieren.

§ 13 Saksbehandlingsregler

Bestemmelsen inneholder saksbehandlingsregler for vernevedtak etter § 12. Bestemmelsene er i innhold de samme som i naturvernloven. Innholdet i bestemmelsen framgår av vedlegg 1.

§ 14 Kompensasjon til eiere og rettighetshavere i verneområder

Bestemmelsen tar utgangspunkt i gjeldende rett for rådighetsinnskrenkninger. Økonomisk tap som følge av vedtak etter § 12 (vern av områder til friluftslivsformål) i denne lov kan i samsvar med alminnelige rettsgrunnsetninger kreves erstattet av staten. Med mindre annet blir avtalt, avgjøres spørsmålet ved rettslig skjønn etter begjæring av en av partene innen ett år etter at vedtaket er kunngjort.

§ 15 Rådet for markasaker (Markarådet)

Bestemmelsen gir departementet anledning til å oppnevne et råd for markasaker ved beslutning. Departementet kan også oppløse rådet ved beslutning. Rådet utøver ikke offentlig myndighet, men er ment å ivareta en ombudsmannsrolle i forvaltningen av Marka. Rådet kan gi uttalelse til søknader om tillatelser og dispensasjoner, forslag til reguleringsplaner og forslag til vern av friluftsområder. Det forutsettes ellers at rådet også drøfter prinsipielle problemstillinger i forvaltningen av Marka. Rådet kan også påpeke feil og mangler ved lovverket overfor departementet.

Det foreslås at rådet skal ha ti medlemmer med varamedlemmer som oppnevnes for fire år om gangen. Det er forutsetningen at sammensetningen av rådet skal gjenspeile flerbruksperspektivet i Marka og

først og fremst bestå av organisasjoner som har interesser i Marka. Akershus fylkeskommune skal være rådets sekretariat. Departementet gir nærmere bestemmelser om rådets sammensetning, oppgaver og arbeidsordning herunder hvilke oppgaver sekretariatet skal utføre mv.

§ 17 Tilsyn og kontroll

Det foreslås bestemmelser om tilsyn og kontroll med tilhørende sanksjonsbestemmelser der Statens naturoppsyn gis tilsynsansvar i tillegg til kommunene.

§ 18 Retting og avbøtende tiltak

I henhold til § 18 kan kommunen og Statens naturoppsyn pålegge den ansvarlige å rette eller stanse forhold som er i strid med loven eller vedtak med hjemmel i loven.

§ 19 Tvangsmulkt

Bestemmelsen gir hjemmel for å pålegge tvangsmulkt. Lignende bestemmelser finnes bl.a. i forurensningsloven og vannressursloven. Innholdet i bestemmelsen fremgår av vedlegg 1.

Forhold til eksisterende plandokumenter

Nittedal kommuneplan for 2008 – 2017 har vært ute på høring. Kommunen har mottatt innsigelser fra fylkesmannen som omhandler forhold i eller ved grensa til marka. Det vises til rådmannens vurdering.

Økonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

Miljøkonsekvenser

Dersom loven blir vedtatt slik den foreligger, vil dette bety en styrking av ivaretagelse av landskap, natur- og kulturmiljø i Marka og økt sikring av områdets friluftsliv- og opplevelsesverdi.

Risiko- og sårbarhetsanalyse (beredskap)

Ikke relevant.

RÅDMANNENS VURDERING

Formål

Lovens formål er å sikre Markas spesielle verdi for friluftsliv, naturopplevelse og idrett. Dette skal skje ved å bevare et rikt og variert landskap, natur- og kulturmiljø. Videre legger loven vekt på at Marka skal benyttes av flere berettigede interesser på samme tid (flerbruk). Samtidig skal skogsdriften i Marka fortsatt reguleres av skogbruksloven med tilhørende forskrifter (Markaforskriften). Dette betyr at restriksjonsnivået for skogbruket skal stort sett være det samme som nå. Skogbruksloven med tilhørende forskrifter er i utgangspunktet en lov for skogsnæringen. Formålsparagrafen til den nye markaloven har en formulering som gir et større vern av friluftsliv og natur. Rådmannen mener at forholdet mellom skogsnæringen og de øvrige interesser i marka med fordel kunne avklares noe tydeligere i loven.

Kulturminneinteresser

Et delformål med loven er å bevare kulturmiljø i marka. Loven inneholder imidlertid ikke selvstendige hjemler for å fremme kulturmiljøet i marka, slik at det er kulturminneloven som er det juridiske verktøyet for å fremme kulturmiljøet i marka. Marka innehar store kulturminneinteresser og rådmannen er av den oppfatning at bevaring av disse interessene bør fremgå tydeligere av loven, for eksempel gjennom en egen bestemmelse. Videre er rådmannen opptatt av at eierne av eksisterende og kulturhistoriske interessante plasser i marka med tilbud til allmennheten, f. eks. Råsjøen jaktslott og Råsjøstua, gis muligheter til å videreutvikle sitt tilbud i tråd med lovens formål.

Markagrensa og byggeforbudet

Kommunen savner vurderinger rundt hva Miljøverndepartementet tenker om håndteringen av de bebygde områdene innenfor Marka i forbindelse med markalovarbeidet.

Regulerte områder:

Rådmannen har merket seg at det ikke foreslås noen endelig markagrense i dette høringsutkastet, men at markagrensen skal fastsettes senere gjennom egen forskrift. Rådmannen har likevel kommentert grensen nedenfor, da det er nær sammenheng mellom grensen og arealbruksformål. Det vil være viktig at markagrensa gjennomgås lokalt med grunneiere og kommunen før endelig grense fastsettes gjennom egen forskrift.

Nittedal kommune har 4 områder som har et annet planformål enn LNF-område marka, tre byggeområder for fritidsbebyggelse og et byggeområde for alpinanlegg. Det er uklart om disse områdene ligger innenfor Marka og har vært omfattet av markaforskriftene fra 1986 eller om disse regulerte områdene omslutes av Marka. Dette er områder som er regulert og har vært brukt til andre formål enn naturområder. De har også ligget inne i kommuneplanen i flere kommuneplanperioder. Det er uklart om ny Markalov vil hindre bygging på disse tomtene. Det er også uklart hvordan mindre endringer av eksisterende hytter eller tilbygg osv. skal håndteres. En begrensning i muligheter for utvidelse av hytter vil gi et økonomisk tap for hytteeierne.

I marka er det reguleringsplaner som regulerer idrettsanlegg, utfartsparkeringsplasser, serveringssteder og hytteområder og andre arealbruksformål. Formålet med planene er å legge til rette for allmennhetens bruk innefor visse grenser.

Vårt primære standpunkt er at allerede eksisterende byggeområder innenfor marka bør holdes utenfor ny markalov. Dette også fordi det er lite hensiktsmessig å fremme alle mindre byggesaker i hytteområdene for et eventuelt markaråd.

LNF-områder:

I LNF-område marka er all nybygging av hytter eller boliger forbudt. Det vil fortsatt være i tråd med LNF-formålet at eksisterende hytter innenfor gis mulighet for noe utvidelse dersom dette ikke strider mot naturvern hensyn på stedet, og tilbygget ikke kommer nærmere stier, vann osv. enn eksisterende bygningskropp. I hytteområdene følges kommuneplanens bestemmelser. Nittedal kommune mener dette er en linje som er riktig å legge seg på også i forbindelse med ny markalov.

Landbrukstiltak

Det fremgår av forslag til lov at det er tillatt med bygge- og anleggsvirksomhet som har direkte tilknytning til landbruk eller stedbunden næring. Det vises i denne forbindelse til veileder T-1443 (landbruk pluss) for å klargjøre hva slags tiltak dette innebærer. Rådmannen finner det imidlertid forvirrende når høringsutkastet beskriver at tiltak som hestesenter og rideanlegg blir forbudt etter markaloven. I følge veilederen er det kun de store anleggene innen hest som ikke anses som en del av landbruksvirksomheten. Dette må gå klart frem av loven. Rådmannen vil videre påpeke at andre tiltak så som oppfylling til landbruksformål, vil kunne endre landskapsform og må avklares i forhold til andre interesser.

Paintball

I Nittedal har det vært interesse for paintballbaner. Paintballbaner krever i utgangspunktet ikke anlegg og trenger dermed nødvendigvis ikke behandling etter plan- og bygningsloven. Paintballbaner kan være forstyrrende for andre brukere av marka og legger periodevis beslag på begrensede arealer. Den nye loven bør avklare hvordan slik aktivitet skal styres.

Idrettsanlegg

Nittedal kommune ønsker Varingskollen som regional alpint og – langrennsarena for Nedre Romerike. Varingskollen er et av Nittedals viktigste varemerker og holder internasjonal klasse både innen alpint og snowboard. Alpinsenteret ønsker å ekspandere, noe som innebærer nye alpinbakker, nye skiheisanlegg, lys- og snøproduksjonsanlegg, parkering o.l. Videre har næringsliv og frivillige organisasjoner startet et samarbeid med kommunen med ønske om å etablere en skitunnel. Skitunnelen er i første omgang tenkt etablert i fjell, slik at inngrepene i naturlig terreng vil bli små. Nittedal kommune ønsker disse endringene, og har lagt utvidelsene inn i forslag til kommuneplan for 2008 – 2019.

I kommentarene til § 5 heter det at idretten står i en særstilling innenfor Marka da den krever en stor grad av tilrettelegging. I henhold til lovforslagets § 5 kreves det reguleringsplan for utvidelse eller etablering av idrettsanlegg. Det påpekes at disse i stor grad bør etableres utenfor Marka. Videre heter det at det kan etableres anlegg som fremmer formålet med loven og at det skal legges vekt på det regionale behovet for anlegget. Idrettsanlegg skal i størst mulig grad lokaliseres nær bebyggelsen og samlokaliseres. Det må foretas en konkret vurdering av behovet for tiltaket. Det er naturlig at det legges vekt på tradisjonelle idretter som det er naturlig at vil kunne finne sted i marka. Det vises også til at det må søkes om konsesjon for uttak av vann til snøproduksjon.

Nittedal kommune tolker det dit hen at utvidelse av alpinanlegg vil kunne tillates innenfor Marka forutsatt at det lages en reguleringsplan. Anlegget ligger nær eksisterende bebyggelse og nær vegnettet og jernbanestasjon. Alternativt mener kommunen at endelig fastsettelse av Markagrensen bør følge foreslått utvidelse av alpinanlegget, noe som kan gi et bedre og forutsigbart vern av Marka over tid.

Forhold mellom grense og formål

Nittedal kommune la tidligere i år frem forslag til ny kommuneplan. Denne omfattet bl.a et hytteområde på Lønsvoll. Lønsvoll er et eksisterende ikke regulert hytteområde i ytterkanten av Marka. I området er noen hytter tatt i bruk som helårsboliger. For Lønsvoll var kommunens ønske å tillate omdisponering av 19 hytter til bolig forutsatt at det er etablert tilfredsstillende løsning for veg, vann og avløp. Området ble avsatt til LNF- med spredt utbygging i forslag til kommuneplan. Status i dag er at det er fremmet innsigelse fra Fylkesmannen til både forslag om utvidelse i Varingskollen og til Lønsvoll.

Foreslått endring til LNF-område med spredt utbygging for omdisponering av hytter til bolig i Lønsvoll berører formålet med Marka men også en nærmere detaljering av markagrensen. Dette er et viktig spørsmål. Hvordan beskytter man Marka og ivaretar hensikten med loven best i fremtiden? Det bør skilles mellom områder som ligger i utkanten av marka og hytteområdene beskrevet ovenfor. Det antas at presset vil være størst på områder beliggende i utkanten av Marka. Det kan alternativt trekkes en grense slik at bebygde områder som Lønsvoll blir liggende utenfor marka og at det dermed trekkes opp en mer entydig markagrense for fremtiden. En markagrense som holder eksisterende bebygde områder utenfor marka vil kunne legge opp til en strengere og mer forutsigbar grense i fremtiden enn om disse områdene blir liggende innenfor markagrensen.

Alternativt må en akseptere at det i utkanten av Marka da vil finnes en annen bruk av arealer enn det lovformålet egentlig legger opp til, som eks. hytte- og boligområder. En vil da i større grad få spørsmålene i fremtiden om endret bruk og utvidelse.

Rådmannen vil generelt bemerke at Nittedal kommune har særlige utfordringer i forhold til at 70 % av kommunens areal er omfattet av Marka. Det må derfor ved fastsettelsen av den endelige Markagrensen tas hensyn til rimelige utvidelses- og utviklingsmuligheter spesielt rundt tettstedene.

Tilrettelegging for ferdsel, stier og løyper mv.

For å fremme formålet med loven og sikre ivaretagelse av verdiene i marka, er det foreslått en egen bestemmelse som regulerer tilrettelegging for ferdsel, stier og løyper. Det forelås i bestemmelsen også

at Fylkesmannen i Oslo og Akershus kan gi offentlige myndigheter og organisasjoner med allment friluftsliv som formål, rett til å anlegge, rydde, merke og preparere stier og løyper i marka. Rådmannen er av den oppfatning at denne myndigheten bør legges til kommunen og at den utøves i samråd med grunneier. Videre må rådighetsinnskrekninger for grunneier bli erstattet.

Riding er en type aktivitet som flere av gårdene i omlandet rundt marka driver som næring. Denne type næring bruker mye av marka som turmål. I visse områder kan riding komme i konflikt med andre typer friluftsbbruk og grunneierinteresser. Rådmannen mener det bør åpnes opp for å kunne legge til rette for egne ridestier i deler av marka.

Motorferdsel

Rådmannen ser positivt på restriksjonsnivået som det legges opp til i forbindelse med motorisert ferdsel i marka. Hjemmel til å begrense eller forby motorisert ferdsel på privat veg har unntak for fastboende og besøkende til disse. Vi er imidlertid usikre på om unntaket også vil gjelde kjøring knyttet til landbruk generelt, for eksempel tømmerdriften/tilsyn av grunneiere som ikke bor på eiendommen. Av hensyn til forutsigbarhet, og for å unngå kjøreskader på veiene, bør kjøring i forbindelse med landbruk unntas på en tydeligere måte i lovteksten.

Hjemmel for særskilt vern

Lovforslaget legger opp til at det etter § 12 "Særskilt vern" kan vernes områder som har særskilte kvaliteter for friluftslivet. Dette gjør det mulig å verne områder som har stor naturopplevelsesverdi, for eksempel eventyrskoger, selv om det ikke kan dokumenteres spesielle biologiske verdier i området. Et slikt vernevedtak fattes av Kongen og vil gi et sterkt og langsiktig vern av særdeles viktige områder, tilsvarende for eksempel vern av naturreservater.

Et alternativ til vern etter lov, er sikring av områder gjennom eksisterende ordning med tilskudd til miljøtiltak i skog eller som miljøtiltak i skogfundsordningen. Ordningen med tilskudd til miljøtiltak i skog fungerer slik at skogeier får utbetalt et tilskudd fra staten, mot at han inngår en avtale med kommunen om å ikke hogge i skogen. En slik avtale gjelder bare for ti år av gangen og er frivillig for skogeier, noe som medfører et kortsiktig vern av særdeles viktige områder i forhold til vernevedtak etter lov, og vil være avhengig av skogeiers interesse for å ta vare på området. I tillegg vil en slik ordning være avhengig av at det bevilges tilstrekkelig med midler over statsbudsjettet til dette formålet. På den annen side vil en fordel ved å løse sikring av områder til friluftsliv gjennom frivillig avtale og eksisterende tilskuddsordninger, være et lavt konfliktnivå.

I enkelte områder kan det være behov for skjøtsel for å ivareta eller opprettholde formålet med vernet, for eksempel fjerning av vegetasjon, restaurering etter naturinngrep og tilretteleggingstiltak i tråd med verneformålet. I henhold til markaloven kan miljømyndigheten inngå avtale med grunneier om å utføre nærmere bestemte skjøtselstiltak. Der det legges opp til begrensninger på skogsdrift, bør det etableres en kontakt med grunneier som har til hensikt først å lage en avtale om en bestemt type skjøtsel før verning skjer. For eksempel om området krever forsiktig uttak av skog, bør det kunne gis kompensasjon og/eller tilskudd for å få dette til. Grunneier bør gis et visst fortrinn ved skjøtselfoppgaver på egen eiendom. Dette vil bidra til å senke konfliktnivået, og vil bidra til at eierskap og inntektgrunnlaget til en viss grad kan videreføres i et vernet friluftslivsområde.

Økonomisk tap som følge av vern, erstattes av staten. Rådmannen er av den oppfatning at det for erstatningsutbetalingen bør legges til grunn en kost/nytte analyse over vurderingene slik at skogbruksforhold tas opp i sin fulle bredde. Rådmannen ber om at det også vurderes erstatning for midlertidig vern, for å unngå konflikter som man har erfart i tilsvarende saker etter naturvernloven.

Rådet for markasaker

Rådmannen ser positivt på forslaget om å opprette et markaråd som skal fremme formålet med loven og tjene som en ombudsmann i forvaltningen av Marka. Markarådets sammen setning bør gjenspeile den ombudsmannsrolle det er tiltenkt. Rådmannen er videre av den oppfatning at også jord- og

skogbruksfaglig ekspertise fra kommunene bør sitte i rådet. Dette muliggjør at mange avklaringer kan skje i samme forum.

Klage

Rådmannen ser positivt på at det legges opp til en ordning med fylkesmann som klageinstans. Dette vil sikre bred kompetanse og ensartet praksis og gi en kostnadseffektiv løsning uten at et nytt organ etableres og legger til rette for en helhetlig og samordnet forvaltning av Marka.

OPPSUMMERING

Rådmannen er positiv til forslaget til ny Markalov og ser det som viktig at det etableres en helhetlig og miljøforsvarlig forvaltning av Marka. For Nittedal kommune er det viktig at lovforslaget tar hensyn til drift og naturlig utvikling av eksisterende anlegg for idrett og friluftsliv og gir mulighet til å legge til rette for allmenn- og samfunnsnyttige formål i randsonen av marka. Rådmannen har for øvrig følgende kommentarer:

- Forholdet mellom skognæringen og øvrige interesser bør fremgå tydeligere av lovforslaget
- Hensynet til kulturmiljøet bør fremgå tydeligere av lovforslaget
- Ved eksisterende og kulturhistoriske interessante plasser i Marka bør det gis mulighet til videreutvikling av tilbud til allmennheten i tråd med loven.
- Markagrensa må gjennomgås lokalt med grunneiere og kommunen før endelig grense fastsettes gjennom egen forskrift
- Ny Markalov, eller forskrift til denne, må legge tydelige føringer for hytteområder i marka generelt, og bygging på eksisterende tomter og bruksendring til bolig spesielt
- Hvilke landbrukstiltak som tillates innenfor marka må fremgå tydeligere av loven, i tillegg bør aktiviteter som for eksempel paintball også reguleres
- Kommunen tolker det dit hen at utvidelse av idrettsanlegg vil kunne tillates innenfor Marka forutsatt at det lages reguleringsplan, noe som oppfattes som positivt.
- En markagrense som holder eksisterende anlegg utenfor Marka vil kunne legge opp til en strengere og mer forutsigbar grense i fremtiden
- Myndighet til å gi offentlige myndigheter og frivillige organisasjoner rett til å anlegge, rydde, merke og preparere stier og løyper i marka må legges til kommunen og må skje i samråd med grunneier. Rådighetsinnskrekninger som følge av dette må erstattes. Det bør videre vurderes å åpne opp for og legge til rette for egne ridestier i deler av marka.
- Restriksjonsnivået på motorferdsel i marka oppfattes som positivt. Kjøring i forbindelse med landbruk bør unntas på en tydeligere måte i teksten
- Hjemmel til vern av særdeles viktige områder for friluftsliv på lik linje med vern av områder etter naturvernloven, anses som positivt. Dette fordi det er viktig med et langsiktig og sterkt vern i et regionalt viktig natur- og friluftsområde som Marka, som omkranses av store befolkningskonsentrasjoner. Midlertidig vern bør også vurderes erstattet
- Opprettelsen av markaråd støttes. Rådets sammensetning bør gjenspeile den ombudsrollen det er tiltenkt. Jord- og skogbruksfaglig ekspertise bør også sitte i rådet.
- Forslag til oppnevning av Fylkesmannen i Oslo og Akershus som klageinstans for alle kommunene anses som positivt. Dette vil sikre bred kompetanse og ensartet praksis og vil bidra til å legge til rette for en helhetlig og samordnet forvaltning av marka.

Utvalg: Komite for miljø- og samfunnsutvikling
Møtedato: 24.10.2007
Sak: 11/07
Arkivsak: 07/1419
Tittel: **HØRING - UTKAST TIL LOV OM NATUROMRÅDER I OSLO OG NÆRLIGGENDE KOMMUNE (MARKA)**

BEHANDLING:

Representanten Kristoffer Øksne (Sp) fremmet følgende forslag til innstilling:

UTKAST TIL LOV OM NATUROMRÅDER I OSLO OG NÆRLIGGENDE KOMMUNER (MARKA) - FORSLAG TIL HØRINGSUTTALELSE FRA NITTEDAL KOMMUNE

1. Nittedal kommune ser lovforslaget som et tjenlig bidrag til å bevare naturkvalitetene i Marka i et langsiktig perspektiv. Kommunen er enig i at det bør etableres en helhetlig og miljøforsvarlig forvaltning av Marka. (Tillegg: Likevel vil vi påpeke det uheldige i at forslag til markaloven behandles før endelig markagrense er satt)
2. Nittedal kommune har særlige utfordringer i forbindelse med Lov om naturområder i Marka, i og med at 70 % av kommunens areal ligger innenfor det som etter gjeldende, midlertidige bestemmelser er definert som Oslomarka. Det er avgjørende for kommunen å se lovbestemmelser og fastlegging av framtidig markagrense i sammenheng. Det er behov for en grundig gjennomgang lokalt av markagrensa, for å få gjort eventuelle vel begrunnede justeringer, før endelig grense for Marka fastsettes.
3. Generelt må det ved fastsettelsen av den framtidige markagrensen tas hensyn til rimelige utviklingsmuligheter for tettstedene og for annen virksomhet som i dag ligger inntil Marka. En markagrense som holder eksisterende anlegg utenfor marka, vil kunne håndheves strengere og mer langsiktig enn om anleggene ligger innenfor Marka, samtidig som forståelsen for vern av verdiene i Marka blir større blant folk.
4. Kommunen ser positivt på at loven gir hjemmel for særskilt vern av viktige nærrområder for friluftsliv. Også ved midlertidig vern av omsyn til friluftslivet bør erstatning til grunneier vurderes.
5. I Nittedal kommune er det tre byggeområder for fritidsbebyggelse som kan komme til å bli liggende innenfor Marka. For å hindre konflikter om bruk og utnyttelse av disse områdene bør de holdes utenfor framtidig markagrense. En klar grense mellom hytteområder og marka, vil gjøre det lettere å håndheve forbud mot nybygging innenfor Marka. (Lønsvoll, Holterkollen og Kirkebylia)
6. Varingskollen, område for alpinanlegg har en uklar status i dag når det gjelder markagrensen. Utvikling (og utvidelsesmulighetene) her må ikke hindres av ny lov og grensefastsettelse.
7. Forholdet mellom bærekraftig skogbruk og øvrige interessene i Marka bør avklares tydeligere i loven. Også for annen landbruksvirksomhet, som for eksempel drift av hestesenter, er det behov for å klargjøre om loven vil medføre hindringer. Annen virksomhet, som for eksempel paintball, bør kunne reguleres med hjemmel i loven.
8. Nittedal kommune er tilfreds med at det legges opp til strenge restriksjoner på motorferdsel, (dette bør dog ikke gjelde for handikappede). Kjøring i forbindelse med landbruk bør unntas på en tydeligere måte i teksten. Kommunen er enig med regjeringen i at avveiningen mellom skogbruksinteressene og de andre interessene i Marka, bør ligge på det samme nivået som i dag.

9. Hensynet til kulturmiljøer bør framgå tydeligere av lovforslaget. Det er viktig at eiere av kulturhistorisk interessante plasser i Marka ikke hindres i å utvikle tilbud til allmennheten.
10. Kommunen bør være den myndighet som tildeler rett til å anlegge, rydde, merke og preparere stier og løyper i Marka, etter samråd med grunneier. Rådighetsinnskrenkinger for grunneier som følge av stier og løyper, må erstattes. Det bør vurderes å åpne for å anlegge egne ridentier.
11. Opprettelse av markaråd støttes. Rådets sammensetning bør gjenspeile den ombudsrollen som rådet er tiltenkt. Jord- og skogbruksfaglig ekspertise bør også være representert i rådet.
12. Oppnevning av Fylkesmannen i Oslo og Akershus som klageinstans for alle kommunene som omfattes av loven, anses positivt. Dette vil sikre bred kompetanse og ensartet praksis, og det vil bidra til en helhetlig og samordnet forvaltning av Marka. Markakommunene må få en langt sterkere representasjon i markarådet, enn det de har hatt i det midlertidige rådet som har vært i funksjon i 2007.

Representanten Arne Sømhovd (H) fremmet følgende forslag til innstilling:

Nittedal kommune kan ikke se at en egen markalov er veien å gå for å ta vare på Marka.. Tvert i mot kan lovforslaget bidra til å skape unødvendige spørsmål omkring en rekke forhold som har blitt utmeislet gjennom en rekke lokalpolitiske vedtak. Om regjeringen likevel velger å gå videre med lovforslaget, ber Nittedal kommune om at det tas hensyn til en rekke forhold som ikke er blitt tilstrekkelig belyst. Nittedal kommune forutsetter at Miljøverndepartementets videre behandling skjer i nær dialog med Nittedal kommune.

Kommunestyret mener at det på prinsipielt grunnlag er uheldig at beskyttelse av Marka mot bygge- og anleggstiltak foreslås gjort gjennom reduksjon av det kommunale selvstyre og lokaldemokrati. Loven fratrar kommunen bl.a. betydelige reguleringsmyndighet. Kommunestyret er av den oppfatning at Nittedal kommune gjennom sin politikk og praksis har forvaltet Marka på en meget god måte. Kommunestyret finner at behovet for vern av Marka kunne ha blitt styrket uten å gå på bekostning av det kommunale selvstyret.

VOTERING

Det ble votert alternativt mellom de to forslagene. Forslaget fra representanten Arne Sømhovd ble vedtatt med 6 mot 4 stemmer (Ap, Sv og Sp).

Saksprotokoll

Utvalg: Kommunestyret
Møtedato: 31.10.2007
Sak: 69/07
Arkivsak: 07/1419
Tittel: HØRING - UTKAST TIL LOV OM NATUROMRÅDER I OSLO OG NÆRLIGGENDE KOMMUNE (MARKA)

BEHANDLING:

Det ble fremmet et fellesforslag på vegne av H, Frp, KrF, Pp og Sp.

Nittedal kommune finner det høyst påfallende at regjeringens forslag om lov om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (ny Markalov) ikke i større grad er basert på en vurdering av gjeldende forvaltningsregime, - hva er det som ikke har fungert, forhold til intensjonene. Gjeldende forvaltningsregime har mer eller mindre vært uforandret i vel 20 år. Marka har vært sikret på en god måte, og Nittedal kommune har forholdt seg lojalt til lovverket. I denne perioden har det bare vært snakk om 3-4 dispensasjoner, som alle skyldes at markagrensen noen steder er fastsatt ut fra lite gjennomtenkte grunner.

Nittedal kommune kan ikke se at en egen Markalov er nødvendig og at det er veien å gå for å ta vare på marka. Tvert imot kan lovforslaget bidra til å skape unøvendige spørsmål om flere forhold som har blitt utformet gjennom en årelang tradisjon og en rekke lokalpolitiske vedtak.

Hva en oppnår med egen lov i forhold til gjeldende forvaltningsregime er aldeles ikke åpenbart. Derimot er et negativt aspekt veldig synlig, at det ved egen forskrift skal fastsettes en endelig Markagrense.

En streng forvaltning av Marka er viktig, herunder å opprettholde en så å si varig grense, men det er svært viktig å ha en fleksibilitet til å vurdere fornuftige justeringer av grensen ut fra en samlet avveining mellom vern og utbygging, slik gjeldende forvaltningssystem gir rom for. Når vi ser hvor lojalt kommunen har holdt seg til det gjeldende regelverket for Marka, blir det meningsløst å gjøre de innskrenkningene i kommunens reguleringsmyndighet som lovforslaget innebærer. Dette er et inngrep i vårt lokale demokrati og det kommunale selvstyre, som er svært betenkelig.

Om regjeringen likevel velger å gå videre med lovforslaget, ber Nittedal kommune om at det tas hensyn til en rekke forhold om ikke er blitt tilstrekkelig belyst:

- a. Det er behov for en grundig gjennomgang lokalt av markagrensa, for å få gjort eventuelle velbegrunnede justeringer, før endelig Markagrense fastsettes ved forskrift. Særlig må det ved fastsettelsen tas hensyn til rimelig utviklingsmuligheter for tettstedene og for annen virksomhet som i dag ligger inntil Marka.
- b. Ved varig og midlertidig vern av viktige nærområder for friluftsliv bør erstatning til grunneier vurderes.
- c. I Nittedal kommune er det byggeområder for fritidsbebyggelse som kan komme til å bli liggende innenfor Marka. For å hindre konflikter om bruk og utnyttelse av disse områdene bør de holdes utenfor framtidig markagrense. En klar grense mellom hytteområder og Marka, vil gjøre det lettere å håndheve forbud mot nybygging innenfor Marka.
- d. Varingskollen alpinanlegg har en uklar status i dag når det gjelder markagrensen. Utviklingsmulighetene her må ikke hindres av ny lov og grensefastsettelse.

- e. Forholdet mellom bærekraftig skogbruk og øvrige interessene i Marka bør avklares tydeligere i loven. Også for annen landbruksvirksomhet, som for eksempel drift av hestesenter, er det behov for å klargjøre om loven vil medføre hindringer. Annen virksomhet, som for eksempel paintball, bør kunne reguleres med hjemmel i loven.
- f. Hvordan og på hvilken måte funksjonshemmede skal få letter tilgang til Markaområder bør utredes nærmere.
- g. Nittedal kommune er for restriksjoner på motorferdsel, men det bør tydeliggjøres bedre hvilke tiltak som gjelder, eks.vis for landbruket og kjøring til private hytter. Ref også pkt f over.
- h. Kjøring i forbindelse med landbruk bør unntas på en tydeligere måte i teksten. Kommunen er enig med regjeringen i at avveiningen mellom skogbruksinteressene og de andre interessene i Marka, bør ligge på det samme nivået som i dag.
- i. Hensynet til kulturmiljøer bør framgå tydeligere av lovforslaget. Det er viktig at eiere av kulturhistorisk interessante plasser i Marka ikke hindres i å utvikle tilbud til allmennheten.
- j. Kommunen bør være den myndighet som tildeler rett til å anlegge, rydde, merke og preparere stier og løyper i Marka, etter samråd med grunneier. Rådighetsinnskrenkinger for grunneier som følge av stier og løyper, må erstattes. Det bør vurderes å åpne for å anlegge egne ridentier.
- k. Markakommunene må få en langt sterkere representasjon i markarådet, enn det de har hatt i det midlertidige rådet som har vært i funksjon i 2007. Rådets sammensetning bør gjenspeile den ombudsrollen rådet er tiltenkt. Alle de ulike brukerinteressene må være representert i rådet.

Nittedal kommune forutsetter at Miljøverndepartementets videre behandling skjer i nær dialog med Nittedal kommune.

Representanten Linda Parr (SV) fremmet følgende forslag til høringsuttalelse på vegne av SV og V.

Nittedal kommune ser lovforslaget som et tjenlig bidrag til å bevare naturkvalitetene i Marka i et langsiktig perspektiv. Kommunen er enig i at det før etableres en helhetlig og miljøforsvarlig forvaltning av Marka.

Likevel vil vi påpeke det uheldige i at forslag til markaloven behandles før den endelige markagrensen er satt. Nittedal kommune har særlig utfordringer i forbindelse med Lom om naturområder i Marka, i og med at 70% av kommunens areal ligger innenfor det som etter gjeldende, midlertidige bestemmelser er definert som Oslomarka. Det er avgjørende for kommunen å se lovbestemmelser og fastlegging av framtidig markagrense i sammenheng. Markagrensen må gjennomgås lokalt med grunneiere og kommunen før endelig grense fastsettes gjennom egen forskrift.

Nittedal kommune er positiv til hjemmel til vern av særdeles viktige områder for friluftsliv på lik linje med vern av områder etter naturvernloven. Vi er enig at vi trenger et langsiktig og sterkt vern i marka fordi den omkranses av store befolkningskonsentrasjoner. Midlertidig vern bør også vurderes erstattet.

De øvrige punktene er likelydende med punkt d – k i forslaget fra H, Frp, KrF, Pp og Sp.

Votering:

Forslagene ble satt opp mot hverandre. Forslaget fra SV + V falt med 3 stemmer (SV,V)

VEDTAK:

Nittedal kommune finner det høyst påfallende at regjeringens forslag om lov om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (ny Markalov) ikke i større grad er basert på en vurdering av gjeldende forvaltningsregime, - hva er det som ikke har fungert, forhold til intensjonene. Gjeldende forvaltningsregime har mer eller mindre vært uforandret i vel 20 år. Marka har vært sikret på en god måte, og Nittedal kommune har forholdt seg lojalt til lovverket. I denne perioden har det bare vært snakk om 3-4 dispensasjoner, som alle skyldes at markagrensen noen steder er fastsatt ut fra lite gjennomtenkte grunner.

Nittedal kommune kan ikke se at en egen Markalov er nødvendig og at det er veien å gå for å ta vare på marka. Tvert imot kan lovforslaget bidra til å skape unødvendige spørsmål om flere forhold som har blitt utformet gjennom en årelang tradisjon og en rekke lokalpolitiske vedtak.

Hva en oppnår med egen lov i forhold til gjeldende forvaltningsregime er aldeles ikke åpenbart. Derimot er et negativt aspekt veldig synlig, at det ved egen forskrift skal fastsettes en endelig Markagrense.

En streng forvaltning av Marka er viktig, herunder å opprettholde en så å si varig grense, men det er svært viktig å ha en fleksibilitet til å vurdere fornuftige justeringer av grensen ut fra en samlet avveining mellom vern og utbygging, slik gjeldende forvaltningssystem gir rom for. Når vi ser hvor lojalt kommunen har holdt seg til det gjeldende regelverket for Marka, blir det meningsløst å gjøre de innskrenkningene i kommunens reguleringsmyndighet som lovforslaget innebærer. Dette er et inngrep i vårt lokale demokrati og det kommunale selvstyre, som er svært betenkelig.

Om regjeringen likevel velger å gå videre med lovforslaget, ber Nittedal kommune om at det tas hensyn til en rekke forhold om ikke er blitt tilstrekkelig belyst:

- a. Det er behov for en grundig gjennomgang lokalt av markagrensa, for å få gjort eventuelle velbegrunnede justeringer, før endelig Markagrense fastsettes ved forskrift. Særlig må det ved fastsettelsen tas hensyn til rimelig utviklingsmuligheter for tettstedene og for annen virksomhet som i dag ligger inntil Marka.
- b. Ved varig og midlertidig vern av viktige nærområder for friluftsliv bør erstatning til grunneier vurderes.
- c. I Nittedal kommune er det byggeområder for fritidsbebyggelse som kan komme til å bli liggende innenfor Marka. For å hindre konflikter om bruk og utnyttelse av disse områdene bør de holdes utenfor framtidig markagrense. En klar grense mellom hytteområder og Marka, vil gjøre det lettere å håndheve forbud mot nybygging innenfor Marka.
- d. Varingskollen alpinanlegg har en uklar status i dag når det gjelder markagrensen. Utviklingsmulighetene her må ikke hindres av ny lov og grensefastsettelse.
- e. Forholdet mellom bærekraftig skogbruk og øvrige interessene i Marka bør avklares tydeligere i loven. Også for annen landbruksvirksomhet, som for eksempel drift av hestesenter, er det behov for å klargjøre om loven vil medføre hindringer. Annen virksomhet, som for eksempel paintball, bør kunne reguleres med hjemmel i loven.
- f. Hvordan og på hvilken måte funksjonshemmede skal få letter tilgang til Markaområder bør utredes nærmere.
- g. Nittedal kommune er for restriksjoner på motorferdsel, men det bør tydeliggjøres bedre hvilke tiltak som gjelder, eks.vis for landbruket og kjøring til private hytter. Ref også pkt f over.
- h. Kjøring i forbindelse med landbruk bør unntas på en tydeligere måte i teksten. Kommunen er enig med regjeringen i at avveiningen mellom skogbruksinteressene og de andre interessene i Marka, bør ligge på det samme nivået som i dag.
- i. Hensynet til kulturmiljøer bør framgå tydeligere av lovforslaget. Det er viktig at eiere av kulturhistorisk interessante plasser i Marka ikke hindres i å utvikle tilbud til allmennheten.

- j. Kommunen bør være den myndighet som tildeler rett til å anlegge, rydde, merke og preparere stier og løyper i Marka, etter samråd med grunneier. Rådighetsinnskrenkinger for grunneier som følge av stier og løyper, må erstattes. Det bør vurderes å åpne for å anlegge egne ridentier.
- k. Markakommunene må få en langt sterkere representasjon i markarådet, enn det de har hatt i det midlertidige rådet som har vært i funksjon i 2007. Rådets sammensetning bør gjenspeile den ombudsrollen rådet er tiltenkt. Alle de ulike brukerinteressene må være representert i rådet.

Nittedal kommune forutsetter at Miljøverndepartementets videre behandling skjer i nær dialog med Nittedal kommune.